

Valgkreds (K. M. Klausen) nu har gjort Front mod sig selv og sine tidligere Udtalelser her i Salen.

Lindø: Det ærede Medlem fra Midelfart (Slengerik) kom meget stærkt ind paa at begrunde den Opfattelse, at de Forslag, der her gennemføres, de Millioner, der skulle anvendes, ere Indrømmelser til Højre, det var særlig Højre, der høstede Fordelen deraf. Jeg vil dertil kun sige, at jeg deler ikke denne Opfattelse. Naar man vil være med til at forsvare sit Land, er det, der skal gennemføres, ikke en Indrømmelse til det ene eller det andet Parti, det er en fælles, national og folkelig Sag; vi bør sørge for, at vore politiske Forhold ikke drage os længere ned, end at vort Lands Forsvar kan være en national Folkesag. Det ærede Medlem omtalte særlig Militærforliget. Jeg er nu ikke saa gammel Politiker her i Salen som det ærede Medlem, men jeg ved ikke, hvorledes større Spørgsmaal skulle løses uden ved, at de forskellige Villier bøje sig mod hinanden, og at vi mødes i et Kompromis. For øvrigt skal jeg ikke komme nærmere ind paa det.

Naar jeg nu paa mine Meningsfællers Vegne med nogle faa Ord skal anbefale de foreliggende Forslag til uforandret Vedtagelse, er det ikke, fordi vi derved opnaa alt, hvad vi i denne Sag kunde ønske — det gøre vi ikke —, men fordi vi ikke ville paatage os Ansvaret for, at de mange og vigtige Foranstaltninger, som vi i det væsentlige ere enige om, ellers ikke blev gennemførte. Vi stemme for disse Forslag, fordi de hvile paa det Grundlag, der betegnes ved den Overenskomst, der blev sluttet mellem Venstregrupperne, og paa hvilken det nuværende Ministerium er dannet. Vi stemme for Forslagene med det Forbehold, der er taget i Overenskomsten. Vi have ikke forandret vor Opfattelse af Københavns Sikring til Landsiden, og vi forbeholde os i Fremtiden at tage Stilling dertil i Overensstemmelse med, hvad vi fremtidig tro der er det mest gavnlige paa dette Punkt for Land og Folk.

Angaaende de i Landstinget vedtagne Ændringer kan jeg nærmest slutte mig til den ærede Ordfører. Jeg betragter dem som Forbedringer. Det glæder mig saaledes, at Musikken bevares nogen Tid, og jeg haaber, man da i Fremtiden kan finde Udveje til fremdeles at bevare den til Gavn for Hæren.

Der er af nogle Medlemmer stillet

Forslag om at stryge § 3 i Befæstningsloven. Jeg maa antage, at disse ærede Medlemmer saa lidt som deres Meningsfæller i Landstinget kunne paavise andre Veje til i en nær Fremtid at føre denne Sag frem til et bedre Resultat end det, der opnaas ved disse Forslag. Jeg tvivler ikke om, at de Herrer følge deres Overbevisning ved at indtage dette Standpunkt, men ved deres Forslag vil ikke opnaas noget som helst udover dette: muligen at tilfredsstille den ejendommelige Forsvarstemning, der blandt andet giver sig Udslag i Bladet „Vort Land“ og hos de Folk, der anvende deres Tid og Kræfter paa at lave Protestmøder og Protestadresser, hvorom de dog burde vide, at de ingen som helst Indflydelse have paa Forsvarslovenes Skæbne her i Tinget.

Jeg vil haabe, at der her i Tinget som i Landstinget indenfor Højre maa blive givet den Tilslutning til disse Love, som er nødvendig for deres Gennemførelse. De Udtalelser, der faldt fra det ærede Medlem fra Frederiksværk (Parkov), lovede jo ret godt i saa Henseende. Jeg vil haabe, at de Herrer fra begge Yderfløjene, der nu mødes i skøn Enighed, maa komme til at nøjes med den Tilfredsstillelse at kunne stemme mod disse Love uden dog derved at opnaa, at de ikke vedtages.

Ellinger: Da vi sidste Gang havde disse Love til Behandling, drejede det sig ikke om deres endelige Afgørelse, men om deres Oversendelse til Landstinget. Dette satte ingen af os sig imod, og vi kunde saa meget mindre gøre det, som vor Gruppe jo havde tilraadet, at den nuværende Konseilspræsident dannede et Ministerium med den Opgave at føre Forsvarssagen videre frem.

Nu derimod staa vi overfor den endelige Afgørelse. I og for sig vilde det være naturligt, naar der, som her, er en Række Opgaver, der skal løses, at man saa løste dem, som man kan naa til Enighed om, og lod dem ligge, hvorom Enigheden ikke kan tilvejebringes. Det lader sig imidlertid ikke gøre i nærværende Tilfælde. Thi det ærede Medlem for Ringkøbing Amts 1ste Valgkreds (J. C. Christensen) har jo sørget for at kæde disse Lovforslag sammen, saaledes at de 10 af dem indeholde den Slutningsbestemmelse, at de ikke træde i Kraft, før det 11te, nemlig Befæstningsloven, gør det. Man har end ikke haft Finhed nok til at lade Lønningslovene være fri for denne Bestemmelse.

Hvad nu selve Befæstningsloven an-